Høgskolen i Sør-Trøndelag
Ved rektor Trond Michael Andersen

KS1 – Campusutviklingen i Trondheim. Behovs og strategidokument
Kommentarer fra AHS.

Innledning

AHS velger å gi ett høringssvar og i tillegg sende inn det vi har kalt ”Kommentarer” til KS1-dokumentet. Begrunnelsen er at høringssvarene skal følge KS1-dokumentet. I kommentarene nedenfor vil AHS peke på en del svakheter ved dokumentet slik det nå foreligger. AHS ønsker ikke at disse kommentarene følger saksdokumentene, men at kommentarene kun benyttes internt.

Forbehold

Slik AHS ser det, gir det utsendte dokumentet rom for betydelige forbedringer. Vi vil her peke på forbedringspotensialet slik AHS ser det.

AHS har ingen erfaring med såkalte KS1-dokuemnter, og hvilke krav som stilles til et KS1-dokument. Andre enn AHS må derfor vurdere om det i forhold til KS1-prosessen er regningssvarende og funksjonelt å bearbeide dokumentet videre ut fra AHS sine kommentarer.

Kommentarer

Erklæringer i stedet for argumenter basert på analyser og empiri

Det største forbedringspotensialet slik AHS ser det, er å benytte konkrete argumenter bygd på analyser og empiri. I stor grad framstår argumentene for nye, mer samlokaliserte og effektive lokaler som påstander eller erklæringer, uten at påstandene eller erklæringene bygger på premisser, analyser og empirisk dokumentasjon.

Vi tar ett av mange eksempler – ”Behovet for tilfredsstillende studiemiljø og robuste velferdstilbud”. Det heter i dokumentet: *”En samling av høgskolen muliggjør et bedre samlet servicetilbud, et bedre og bredere faglig og sosialt miljø for studenter og ansatte, og bedre forutsetninger for felles identitetsbygging og profilering av høgskolen.”*

Vi er i hovedsak enige i denne erklæringen eller påstanden. Imidlertid er det saklig sett en alt for drøy påstand at et nytt, samlokalisert bygg *med kausal nødvendighet* vil føre til for eksempel et bedre sosialt miljø. En holdbar påstand er at et nytt bygg vil skape forutsetninger som kan gjøre det enklere eller mer sannsynlig at et bedre sosialt miljø kan utvikles.

Dokumentet inneholder mange slike absolutte påstander der det uten forbehold påstås at alle fasetter ved høgskolen virksomhet vil bli bedre. Selv om vi er enige i budskapet i påstandene, svekkes troverdigheten av påstandene nettopp fordi påstandene blir så absolutte.

Eksemplet er også ett av mange der påstanden blir stående som en erklæring eller påstand uten at erklæringen underbygges med tilgjengelig empiri og konkret kunnskap. En erklæring som i liten grad bygger på premisser, kan lett få svekket troverdighet.

Særlig når det gjelder 3.2.2 savner vi konkret, empirisk dokumentasjon. Uten å fullstendiggjøre listen over konkrete argumenter, bør ”Utløsende behov HiST” bla a. kunne konkret dokumenteres med følgende:

- En dokumentasjon på hvilke ekstra samhandlingskostnader som følger av spredt bygningsmasse (basert på en del enkle forutsetninger)
- Det er et faktum at flere lokaliteter er sosialt død (studenter og ansatte) etter arbeidstid (Ranheimsveien f. eks.). Det bør forklares hvorfor det ikke skjer aktiviteter ved disse lokalitetene etter vanlig arbeidstid.
- Det er billigere å drive ett stort bibliotek enn 7 små og spredte. Dette bør også kunne dokumenteres med tall. Tilsvarende for studentkantiner, bokhandel og lignende. Finnes det anslag over hva dagens sørvisnivå ville kreve av ressurser forutsatt at det var samlet på ett sted?
- Studentevalueringene på virksomhetsnivå viser at studentene i stor grad er fornøyd med undervisningen, men at de er sterkt kritisk til romløsninger og trekk ved bygningsmassen. Her er en mengde konkret empiri å hente,
- Det er tidvis dårlig plass, mangel på rom og tildels kaotiske tilstander når det mangler rom. Det er dyrt å måtte leie lokaler ”på byen”. Bruk gjerne Ranheimsveien som eksempel.
- Beskriv konkret tilgjengeligheten for funksjonshemmede
- Beskriv eksisterende muligheter for laboratorier.
- Osv

Slik AHS ser det, er altså det største forbedringspotensialet at absolutte påstander i for stor grad framføres som erklæringer uten premisser som konkretiserer og sannsynliggjør gyldigheten i erklæringene.

Andre kommentarer

¤¤ Nærhet til St.Olav. Det blir flere steder pekt på viktigheten av helse og sosialfagutdanningenes nærhet til St.Olav (første gang side 6). Dette er et ”presset” argument som dras alt for langt (selv om også stortingskomiteen bruker dette argumentet). St.Olav er en av mange viktige samarbeidspartnere. I volum er kommunale helse og sosialtjenester er langt viktigere samarbeidspartner.

¤¤ Konseptalternativer (side 7). Det står ”ingen” eller ”noe” funksjonsfordeling uten at det er foklart hva som menes med funksjonsfordeling. Funksjonsdeling med hvem? (Trolig menes NTNU.)

¤¤ Metodisk tilnærming. (side 10). Avsnittet er vanskelig å forstå. Særlig vanskelig er det at det i samme avsnitt 1.1.1 både blir sagt at en ikke går inn på normative spørsmål, samtidig som det vises til en normativ tilnærming.

¤¤ ”Backcasting” (side 10) er et begrep vi ikke kan finne i ordboka

¤¤ Dagens leieavtaler og lokalkostnader (3.2.1 side 20). Hva er investeringskostnader på kort og mellomkort sikt? Jo lenger HiST er i nåværende lokaler, desto større er sjansen for at HiST (huseier) må investere i ombygginger/vedlikehold som for HiST framstår som ganske ”unødvendige”. Forutsatt at det blir samlokalisering, vil det for hvert år som går bli økte sjanser for at HiST (husleier) **må** investere (”blir tvunget til å måtte foreta investeringer”), - investeringer eller økte kostnader som for HiST vil tjene formålet bare i svært kort tid. De som kjenner bygningsmassen bør kunne gi konkrete eksempler på dette, og kanskje til og med antyde en sum for ”bortkastede, men nødvendige investeringer”. En alternativ tilnærming er å vurdere husleiekostnadene, og om ombygginger og vedlikehold vil bevirke økte husleiekostnader. Vi er alvorlig bekymret for at alle husleieavtalene som nå skal reforhandles rundt 2010 vil resultere i økte husleiekostnader. (Jamfør Ranheimsvien der Aker nå flytter inn

– en leietaker som trolig er interessert i å leie hele bygget og som uten problemer vil bære en større husleie enn det HiST makter å bære.)
¤¤ Det blir i nåværende bygninger *”minimale muligheter for å utvikle undervisnings- og læringsformer i takt med kravene i (Kvalitetsreformen) og i forhold til faglig og pedagogisk utvikling for øvrig”*. Dette er ett av flere eksempler på utsagn som blir alt for kategoriske og framstår som så overdrevne at de trolig virker mot sin hensikt. Dagens lokaler er langt fra ideelle. Men at vi bare har **minimale”** muligheter for studentaktive læringsformer, engasjerende forlesinger osv, blir en så stor overdrivelse at påstanden taper troverdighet. Se også på formuleringer om at fysisk nærhet er en betingelse for samarbeid.
¤¤ Det står at HiST har et studium i sosiometri (side 22). Sosiometri er en metode for å måle mellommenneskelige relasjoner i nettverk. HiST har ikke et slikt studium, og har ingen planer om å utvikle et slikt studium.
¤¤ Om Øya helsehus (side 23) Visjonen er at studentene alt i utdanningssituasjonen skal bli *”integrert for å få et felles ståsted og lære hverandres faglige rammer og verdinormer. En samling av HiST gir store muligheter for en slik visjon, slik vi forøvrig kjenner den fra prosjektet Øya helsehus”*. Øya helsehus er faktisk et eksempel på det stikk motsatte av det helsehuset her presenteres som. Øya helsehus er et eksempel som vil vanskeliggjøre en slik integrasjon. Dagens fysiske samlokalisering i Ranheimsveien forenkler samarbeid mellom sykepleie og studiene under AHS. Den fysiske oppsplittingen ved at sykepleie flytter til Øya, vanskeliggjør dette samarbeidet. Men for all del: den fysiske splittingen umuliggjør ikke samarbeid.
¤¤ Om praksisplasser (side 23). Tett relasjon mellom studium og praksissted er et mål AHS er enig i. Men at dette målet skulle tilsi ”sentrumsnær beliggenhet” blir ganske sært. Praksisplassene AHS benytter er spredt over hele landet (for audio hele Skandinavia). Hvis vi ser på Trondheim kommune isolert, er det relativt få praksisplasser i sentrum. Det er i bydelene de fleste praksisplassene befinner seg.
¤¤ Fellesprosjekt NTNU – HiST (3.4 side 25). Begreper som fleksibilitet og effektivitet går igjen som positive begreper i mange sammenhenger. Det blir imidlertid påfallende at denne typen honnørord ikke benyttes i relasjonen NTNU – HiST.

Trondheim 15.10.2007

Lars Nygård